Dosarul nr. 2-25037786-12-2c-21032025 (2c-523/25)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

22 august 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Brăgaru Alina, examinând cauza civilă, în procedura cererii cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Trans - Direx” împotriva S.R.L. ”Naviprima” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

1. La data de 18 martie 2025, S.R.L. ”Trans - Direx” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L.”Naviprima” solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei rezultate din contractele comandă de transport nr. 10014 din 19.10.2023, nr. 94/02 din 21.08.2024, nr. 84/32 din 21.08.2024, în mărime de 134 200,32 lei, penalitatea stabilită în contractul comandă de transport nr. 10014 din 19.10.2023, în mărime de 50 000,00 lei și cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și cheltuieli pentru asistență juridică.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că în urma colaborării cu pârâta, asupra prestării serviciului de transport, părțile au convenit asupra drepturilor și obligațiilor reciproce. Respectiv S.R.L. ”Trans - Direx” și-a asumat obligația de a presta companiei S.R.L. ”Naviprima” servicii în domeniul transportului, în acest sens fiind întocmite mai multe contracte de comandă printre care și nr. 10014 din 19.10.2023, nr. 94/02 din 21.08.2024, nr. 84/32 din 21.08.2024, iar ultima având obligația să achite serviciile prestate.
3. Reclamanta menționează că și-a executat integral obligațiile asumate prin contractele încheiate cu SRL „NAVIPRIMA”, fapt confirmat prin actele de predare-primire, facturile fiscale și CMR-urile aferente, toate acceptate fără rezerve de părți. Pârâta a beneficiat de serviciile prestate, nu a formulat obiecții privind calitatea acestora și a recepționat marfa fără rezerve, confirmând tacit executarea corespunzătoare a prestației.
4. În conformitate cu termenii contractuali, pârâta urma să achite prețul serviciilor în termen de 1–10 zile, însă nu și-a executat obligația de plată, rămânând cu o datorie de 134.200,32 lei. În contextul neexecutării obligațiilor, reclamanta a contactat în mod repetat pârâta. La 03.11.2025 i-a expediat o notificare scrisă prin reprezentant, solicitând achitarea datoriei și a penalităților, deși legea nu impune notificarea atunci când termenul de plată este stabilit prin contract.

5. Prin neexecutarea obligației de plată, pârâta a manifestat un comportament dolosiv, eschivându-se de la achitarea datoriei. În temeiul art. 942 alin. (4) Cod civil și al prevederilor contractului comandă nr. 10014 din 19.10.2023, reclamanta solicită și penalitatea contractuală pentru perioada 20.10.2023–11.03.2025, în cuantum de 50.000 lei.
6. Totodată reclamanta solicită încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată â, care constau din taxa de stat în mărime de 6 076,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 7 000,00 lei.
7. După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, a fost dispusă comunicarea pârâtului a copiei acțiunii cu anexe, fiind explicat inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei pe cerere cu anexe.
8. Pârâtului fiindu-i expediată copia acțiunii și încheierea la adresa juridică a recepționat corespondența la data de 16.04.2025. (f.d. 30)
9. La data de 12 mai 2025, S.R.L. ”Naviprima” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Trans - Direx”, ca neîntemeiată. (f.d. 31)
10. Examinând materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, judecătorul conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Trans - Direx” împotriva S.R.L. ”Naviprima” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, este întemeiată parțial și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.
11. Potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) CPC RM procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.
12. Iar art. 276^4 CPC al RM stabilește că instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în

procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

13. Instanța reține și prevederile art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.
14. În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) CPC al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
15. Potrivit art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.
16. Rezultând din prevederile enunțate, instanța remarcă faptul că în calitate de entitate propusă în sensul oferirii unei soluții legale, ultima urmează să țină cont de prevederile art. 239 CPC al RM Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.
17. Potrivit art. 240 alin. (1) CPC la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
18. Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a), art. 10 și art. 776 Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
19. În conformitate cu art. 1411 alin. (1) Cod civil, Prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.
20. Potrivit art. 1432 alin. (1) Cod civil, contractul de transport este constatat printr-o scrisoare de trăsură (conosament sau alt document echivalent).

21. Judecătorul constată că la data de 19.10.2023, S.R.L. ”Naviprima” în calitate de beneficiar și S.R.L. ”Trans - Direx”, în calitate de transportator au încheiat contractul – comandă nr. 10014, prin care transportatorul s-a obligat să transporte marfa – prună, din r-nul Ialoveni, s. Costești către Viena, iar beneficiarul s-a obligat să achite prețul pentru transportarea mărfii în mărime de 2 700,00 euro, la cursul BNM din ziua încărcării, în ziua încărcării.
22. Părțile au prevăzut la pct. 14 din comanda – contract nr.10014 din că dacă plata prețului nu se efectuează de către beneficiar în termen , beneficiarul plătește transportatorului o penalitate în mărime de 1 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.
23. Dovada executării contractului de transport internațional de mărfuri de către S.R.L. ”Trans-Direx” se dovedește prin actele semnată de ambele părți: scrisoarea de transport internațional CMR seria MD nr. 08559683, actul de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor nr. AAR 4929531 din 20.10.2023 și factura fiscală seria AAR nr. 4929531 din 20.10.2023, în mărime de 51 877,80 lei. (f.d. 12, 14, 15)
24. În conformitate cu art. 308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.
25. Potrivit art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.
26. În conformitate cu art. 312 alin. (1) Cod civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.
27. Judecătorul constată că reclamantul la materialele cauzei reclamantul a anexat contractul – comandă nr. 94/02 din 21.08.2024, prin care S.R.L. ”Trans - Direx”, pretinde că clientul S.R.L. ”Naviprima” s-a obligat în schimbul serviciului de transport internațional de mărfuri să achite prețul în mărime de 3 200,00 Euro, prin transfer bancar în termen de 10 zile după primirea actelor în original, însă judecătorul nu îl poate reține în calitate de probă deoarece acesta nu este semnat de către S.R.L. ”Naviprima”. (f.d. 18)
28. La materialele cauzei se regăsește și scrisoarea de transport internațional CMR seria MD nr. 0940683, prin care nu se dovedește existența raportului juridic dintre S.R.L. ”Trans – Direx” și S.R.L. ”Naviprima” în calitate de beneficiar. În scrisoarea de transport internațional seria MD nr. 0940683, se atestă că S.R.L. ”Fruit Distribution”, prin intermediul transportatorului S.R.L. ”Trans - Direx” a transportat către I PODERE SPA CONSORTILE SOC. AGR., Italia, prune proaspete în cantitate de 21 175,00 Kg.(f.d. 19)
29. Deși reclamantul a anexat actului de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor nr. AAV2893690 din 12.12.2024, judecătorul, nu îi poate oferi putere probantă deoarece nu este semnat de pretinsul beneficiar S.R.L. ”Navirpima”. (f.d. 17)
30. Judecătorul reține că la materialele cererii de chemare în judecată, reclamanta S.R.L. ”Trans - Direx” pentru probarea pretenției cu privire la încasarea datoriei a anexat factura fiscală AAV2893689 din 12.11.2024.(f.d. 16)

31. În acest context, judecătorul menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.
32. Concomitent, judecătorul a stabilit că factura fiscală nr. AAV2893689 din 12.11.2024 nu a fost semnată de către pârâtul S.R.L. ”Naviprima”, motiv din care acestea nu pot constitui un document veritabil care să justifice existența datoriei.
33. Totodată judecătorul atestă că la materialele cauzei reclamantul a anexat contractul – comandă nr. 84/32 din 21.08.2024, Moldova – Italia, în cate în calitate de transportator este indicat S.R.L. ”Trans - Direx”, însă la rubrica client - S.R.L. ”Naviprima” lipsește semnătura persoanei juridice. (f.d. 22) Astfel S.R.L. ”Trans - Direx”, nu poate proba că S.R.L. ”Naviprima” și-a exteriorizat consimțământul de a beneficia de serviciile de transport internațional de mărfuri, la prețul de 3 200,00 euro, prin transfer bancar în termen de 10 zile după primirea actelor în original.
34. Din scrisoarea de transport internațional de mărfuri seria MD nr. 0940682, rezultă S.R.L. ”Fruit Distribution”, prin intermediul transportatorului S.R.L. ”Trans - Direx” a transportat către I PODERE SPA CONSORTILE SOC. AGR., Italia, prune proaspete în cantitate de 21 056,00 Kg.(f.d. 23)
35. Mai mult ca atât actul de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor nr. AAV2893690 din 12.11.2024 și factura fiscală seria/nr AAV2893690 din 12.11.2024, nu au fost semnate de către S.R.L. ”Trans - Direx”.
36. În asemenea circumstanțe judecătorul constată că reclamantul nu a probat existența raportului juridic litigios cu pârâtul, S.R.L. ”Naviprima”, pretinse a fi născute odată cu încheierea contractului – comandă nr. 84/32 din 21.08.2024, care nu a fost semnat client.
37. Având în vedere probele administrate, instanța reține că documentele prezentate de reclamant nu demonstrează existența unui raport juridic valabil constituit între acesta și pârâtul S.R.L. „Naviprima”. Deși scrisoarea de transport internațional indică faptul că S.R.L. „Fruit Distribution”, prin transportatorul S.R.L. „Trans-Direx”, a expediat marfa către beneficiarul din Italia, actul de confirmare a serviciilor și factura fiscală aferentă nu au fost semnate de transportator, lipsind astfel confirmarea executării obligațiilor contractuale.
38. Totodată, contractul–comandă nr. 84/32 din 21.08.2024, invocat drept temei al pretențiilor, nu poartă semnătura clientului. Or, în lipsa unui consimțământ valabil exprimat de pârât și în absența unor înscrisuri care să ateste acceptarea serviciilor pretins prestate, reclamantul nu a demonstrat nașterea unui raport juridic obligațional între părți. În consecință, pretențiile înaintate față de S.R.L. „Naviprima” nu se confirmă prin probe pertinente și concludente.
39. Judecătorul reține că pretențiile reclamantului cu privire la încasarea datoriei în mărime

de 124 200,32 lei, care rezultă din contractul – comandă nr. 84/32 din 21.08.2024, și contractul – comandă nr. 94/02 din 21.08.2024, sunt neîntemeiate și neprobate, ori din înscrisurile anexate nu a fost dovedit existența raportului juridic dintre S.R.L. ”Trans – Direx” și S.R.L. ”Naviprima”, odată ce contractele, actele de confirmarea a executării lucrărilor, scrisorile de transport internațional și facturile fiscale nu au fost semnate de către pârât.

40. În baza materialului probator administrat, judecătorul conchide că pretențiile reclamantului privind încasarea sumei de 124 200,32 lei nu pot fi admise, întrucât nu s-a demonstrat existența unui raport juridic obligațional între S.R.L. „Trans–Direx” și S.R.L. „Naviprima”. Contractele–comandă nr. 84/32 și nr. 94/02 din 21.08.2024, la care reclamantul își întemeiază cererea, precum și actele confirmative ale executării lucrărilor, scrisorile de transport și facturile fiscale aferente, nu poartă semnătura pârâtului, element indispensabil pentru formarea valabilă a raportului contractual.
41. În lipsa consimțământului pârâtului și a unor dovezi concludente care să confirme acceptarea ori executarea serviciilor pretins prestate, instanța constată că temeiul juridic al acțiunii nu a fost probat, motiv pentru care pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate.
42. Astfel judecătorul reține din comanda – contract nr. 10014 din 19.10.2023, încheiat între S.R.L. ”Trans - Direx”, în calitate de transportator și S.R.L. ”Naviprima”, în calitate de client, că clientul s-a obligat să plătească prețul serviciilor de transport la ziua încărcării, în mărime de 2 700,00 euro, la cursul BNM, în ziua încărcării. Potrivit CMR-ului seria MD nr. 0859683, încărcarea mărfii – prune proaspete cu cantitatea de 19 188,00 Kg a avut loc la data de 20.10.2023. Astfel, pârâta S.R.L. ”Naviprima” avea obligația de a achita la data de 20.10.2023, prețul serviciilor de transport, în mărime de 51 877,80 lei.
43. Totodată părțile contractului nr. 10014 din 19.10.2023 au stipulat la pct. 14 că dacă plata prețului nu se efectuează de către beneficiar în termen, beneficiarul plătește transportatorului o penalitate în mărime de 1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.
44. Din înscrisurile anexate la referință rezultă că pârâta, S.R.L. ”Naviprima” și anume actul de verificare din 16.04.2025, rezultă că pârâta a efectuat plăți în contul stingerii datoriei la data de 26.04.2024 în mărime de 33 619,25 lei, la data de 30.05.2024 în mărime de 10 000,00 lei, la data de 05.06.2024 în mărime de 10 000,00 lei și după depunerea acțiunii în instanță de judecată la data de 16.04.2025, în mărime de 10 000,00 lei.
45. În asemenea circumstanțe judecătorul reține că pârâta a achitat la data de 16.04.2025, datoria rezultată din contractul 10014 din 19.10.2023.
46. În conformitate cu art. 947 alin. (1), (3) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub

forma unei dobînzi de întîrziere.

47. Judecătorul constată că S.R.L. ”Naviprima” nu și-a executat în termen obligația de plată a prețului pentru serviciul de transport rezultat din contractul nr. 10014 din 19.10.2023, fiind pus în întârziere începând cu data de 21.10.2023, astfel încât, S.R.L. ”Trans - Direx”, este în drept să solicite încasarea penalității, pentru neexecutarea corespunzătoare a obligației.
48. Astfel, judecătorul va dispus încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a penalității pentru neexecutarea obligației de achitare a prețului în termen, rezultată din contractul nr. 10014 din 19.10.2023, în mărime de 50 000,00 lei.
49. Cât privește pretențiile reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și cheltuieli pentru asistență juridică, judecătorul reține că în conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.
50. În conformitate cu art. 94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - părții respinse din pretențiile reclamantului.
51. Pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate, judecătorul urmează să compenseze reclamantului din contul pârâtului, cheltuielile pentru taxa de stat proporțional părții admise din pretenții și anume încasarea penalității în mărime de 50 000,00 lei și ținând cont că pârâta a achitat datoria în mărime de 10 000,00 lei, după intentarea procesului, la data de 16 aprilie 2025, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 5770, astfel încât va dispune încasarea din contul S.R.L. ”Naviprima” în beneficiul S.R.L. ”Trans - Direx” a taxei de stat în mărime de 2 349,97 lei.
52. Conform art. 96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.
53. Alin.(1^1) al aceluiași articol prevede că, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
54. Totodată, practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.
55. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții europene a drepturilor omului, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

56. Conform punctelor 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr. 2 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.
57. Mai mult, prevederile Recomandării citate rețin că, se compensează de către instanțele de judecată cheltuielile de asistență juridică necesare și rezonabile care urmează a fi calculate și apreciate reieșind din volumul lucrului efectuat și importanța documentelor întocmite.
58. Cu referire la normele procesuale citate, judecătorul consideră pretenția reclamantului de încasare a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 7 000,00 lei, vădit exagerată și pasibilă admiterii parțiale având în vedere complexitatea minimă a cauzei, valoarea acțiunii, precum și faptul examinării acesteia în lipsa părților.
59. Judecătorul va admite parțial cererea privind încasarea cheltuelilor pentru asistență juridică ținând cont de temeincia parțială a cererii de chemare în judecată.
60. Mai mult, pretențiile reclamante sunt admisibile doar parțial, iar în acest context, urmează a se încasa suma de 2 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Mărimea cheltuielilor apreciate, în speță, reprezintă o compensare suficientă, echitabilă și nicidecum excesivă sau diminuată a serviciilor prestate de avocat.
61. În subsidiar, art. 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, iar acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument [Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61; Garcia Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.); Perez împotriva Franței (MC), pct. 81].
62. Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27) și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din

statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27).

63. Alte argumente relevante și pertinente ce ar infirma sau determina alte circumstanțe ale cauzei, nu au fost invocate.
64. În conformitate cu art. 82, 94, 236 – 241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă al RM, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Trans - Direx” împotriva S.R.L. ”Naviprima” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la S.R.L. ”Naviprima” IDNO 1020600028348 în beneficiul S.R.L. ”Trans - Direx”, IDNO 1010600012137, penalitatea rezultată din contractul comandă nr. 10014 din 19.10.2023 în mărime de **50 000,00 lei** (cincizeci mii lei) și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de **2 349,97 lei** (două mii trei sute patruzeci și nouă lei și 97 bani) și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de **2 400,00 lei** (două mii patru sute lei).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Judecătorul **Brăgaru Alina**